

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 29	Utgitt 11 juli	1941
	Innhold.	Side
Forordn. om endring i «Forordn. om Arbeidstjeneste for menn»		537
» om tillegg til lov om kystloser og kjentmenn		537
» om gjennomføring av husleieloven i Orkanger		538
» om regulering av og bygningsvedtekter for Furnes .		538
» om at bestemmelsen om helligdagsfreding i lov om fangst av hval inntil videre ikke skal gjelde		540
» om bandtvang for hund i Gjerdrum		540
» om midlertidige endringer i fiskeregler for Hol		541
» om tillegg til avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin		541
» om transport av ved		541
» om utmynting av særskillemynt av sink og jern....		542
» om ekstraordinær skatt til staten av formue for budsjett-terminen 1941—42		542
Midlertidig forordning om arbeidshjelp til særlig samfunnsvik-		
tige arbeidsoppgaver		544
Forordn. om gjennomføring av midlertidig forordning om ar-		
beidshjelp m. v.		546

Forordning om endring i «Forordning om 11 juni. Arbeidstjeneste for menn» av 17 april 1941.

§ 14 skal lyde:

«Lov av 29 mars 1940 om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling på grunn av innkalling til militærtjeneste m.v.», får tilsvarende anvendelse på dem som etter sitt fylte 19 år har vært ansatt 3 måneder i sammenheng ved bedriften.

Oslo 11 juli 1941.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

R. J. Fuglesang.

Knut Carlson.

Forordning om tillegg til § 1 i lov av 14 1 juli. februar 1930 om kystloser og kjentmenn.

I § 1 i lov av 14 februar 1930 om kystloser og kjentmenn tilføyes som nytt annet ledd:

Kystlossertifikater som er utferdiget etter 1 august 1941 trer ut av kraft når innehaveren har fylt 65 år eller ved den aldersgrense som senere måtte bli fastsatt. Sertifikat som således er trådt ut av kraft, skal innleveres til vedkommende overlos.

Oslo 1 juli 1941.

Sjøfartsdepartementet.

S. J o h a n n e s s e n.

R. J. Fuglesang.

2 juli. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Orkanger, Sør-Trøndelag fylke, til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Orkanger kommune, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

1. Reglene i kapitel 7 i lov om husleie skal gjelde i Orkanger kommune.
2. Unnataket i § 38, tredje ledd, skal ikke gjelde for familier med barn under 16 år, som bor på et rom.
3. Reglene i § 13 første og annet ledd, og § 18 første ledd, skal være ufravikelige.

3 juli. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Herved stadfestes vedtak av Furnes herredstyre, Hedmark fylke, 14 mars 1941 om regulering av Furnes bygningsdistrikt.

Videre stadfester en de vedtekter til bygningsloven som ble vedtatt samtidig med reguleringen.

Vedtektene lyder så:

Til lovens § 23.

Bebyggelsen skal være åpen. Herfra kan dog bygningsrådet tilstede unntak når bygningslovens bestemmelser om tettbebyggelse etterfølges.

Til lovens § 26.

- h. Som regel må ingen murbygning gis mer enn 2 etasjer foruten kjeller og loft. I særegne tilfelle kan dog bygningsrådet tillate at murbygning gis 3 etasjer foruten kjeller og loft.

For trebygninger gjelder bestemmelsene i bygningslovens § 114.

- i. Ingen tomt må bebygges forinnen det foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling for vedkommende kvartal og i tilfelle for de med dette naturlig sammenhengende kvartaler når vedkommende kvartal tilhører samme eier. Herfra kan dog bygningsrådet tilstede unntak. Ingen tomt for boligbygning må bebygges mer enn $\frac{1}{4}$ av arealet innenfor den regulerte byggelinje.

Til lovens § 47.

Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utlegg til ervervelse av grunn til gate, skal gjelde inntil lovens maksimum og på sånn måte som foreskrevet i lovens § 47.

Er det ytet refusjon til kommunen for gategrunn til mindre bredde, og gaten senere besluttet utvidet til større bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunen dens utlegg

til den ytterligere grunnervervelse inntil det maksimum og 3 juli. på sånn måte som foreskrevet i lovens § 47.

Til lovens § 57.

For oppmåling av grunn inntil 1 000 m² betales kr. 12, og et tillegg av kr. 2 for hvert videre 1 000 m² eller deler derav inntil 10 000 m², og så videre et tillegg av kr. 1 for hvert overskytende 1 000 m² eller deler derav.

For bekreftet gjenpart av målebrev med kart betales kr. 5.

Vitne betales med kr. 3.

Betalingen blir å bære av rekvirenten.

Til lovens § 61.

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker eller dyr uten at det til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

Til lovens § 63, 2.

Hvorvidt opplag eller noen art bedrifter som gassverk, cellulosefabrikk, meierier, snekkerfabrikk, verksteder osv. skal kunne forbys anlagt innen bygningsdistriktets område avgjøres i ethvert tilfelle av bygningsrådet, etterat helse- rådets uttalelse er innhentet.

Til lovens § 66.

Hvor det er regulert byggelinje skal enhver bygning oppføres med 1ste etasjes ytterflate i denne, dog kan bygningsrådet tillate at bygningene trekkes lenger inn på tomten enn byggelinjene angir.

Til lovens § 93.

1. Alle bygninger som ikke oppføres av tre skal ha ildfaste etasjeskillere. Dette gjelder dog ikke beboelseshus med mindre grunnflate enn 150 m² og ikke flere enn 2 etasjer som oppføres utenfor murtvangsstøk.
2. Hus med 3 eller flere etasjer skal ha brannsikker innredning. Loftsbuer skal utføres med nettingvegger.
3. Hus med 5 eller flere etasjer skal ha ildfast tak. Varetak over flatt tak kan tillates utført som tretak med ildsikker tekning.
4. Både under punkt 1, 2 og 3 gjelder det at kjeller og loft regnes med i etasjetallet når det er innredd rom som nevnt i bygningslovens §§ 104 og 105 og disse rom har en større utstrekning enn $\frac{1}{3}$ av bygningens grunnflate.

Til lovens § 97, 2.

Etter bygningsrådets nærmere bestemmelse kan det påbys at det på tak skal anbringes snøfangere og stiger av ildfast materiale.

3 juli. Til lovens § 112.

Fjøs, stall, grisehus og lignende tillates ikke oppført innen det på reguleringskartet angitte område merket med ABCDEFGH, og videre langs Vanggrensen tilbake til A. Hvis et tidligere av ovennevnte anlegg ikke har vært benyttet etter sin bestemmelse i 1 år, kan de ikke tas i bruk i sånt øyemed uten ny godkjennelse av bygningsrådet.

Til lovens § 137.

Ethvert byggeforetagende skal forestås av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sånt ansvar og på sånn måte som foreskrevet i lovens § 137. Herfra kan dog bygningsrådet dispensere når det finner at arbeidets art eller ringe omfang ikke gjør dette betenkelig.

Til lovens § 144.

For tilsynet med byggearbeidet på nye hus erlegges følgende betaling:

Mindre hus kr. 5.

Hus med 60—80 m² grunnflate kr. 7.

—»— 80—100 » » » 9.

—»— 100—150 » » » 12.

—»— 150 m² og derover » » 15.

For tilsyn med oppførelse av piper i eldre hus kr. 2.

Til lovens § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også sånne som ikke aktes bebygde.

Til lovens § 150.

Bygningsrådet kan i den utstrekning det finner det nødvendig treffe bestemmelse om reinhold og belysning av gårdsrom, ganger og trapper, samt om reinhold av lys- og luftgraver og om at ubebygde tomter skal holdes i ryddig og ordentlig stand.

3 juli. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)

§ 1. Bestemmelsen om helligdagsfreding i § 9, 1 ledd, i lov om fangst av hval av 16 juni 1939 skal inn-til videre ikke gjelde.

§ 2. Den som vegrer seg for å delta i fangsten eller arbeide på søn- og helligdager, skal ikke av den grunn kunne oppgis fra sin stilling.

3 juli. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Herved stadfestes med en redaksjonell endring vedtak av 11 juni 1941 av ordføreren i Gjerdrum herred, Akershus fylke, hvorved det i samsvar med lov av 9 juli 1926 om ansvar

for skade på bufe ved hund bestemmes at enhver eier eller besitter av hund i Gjerdrum herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Besteramelsen skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

3 juli.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

3 juli.

Midlertidige endringer i fiskeregler for
Hol herred, Buskerud fylke, av 13
november 1939.

I.

Punkt 1 settes ut av kraft.

II.

Den i punkt 2 b fastsatte minste maskestørrelse nedsettes fra 39 mm til 36 mm fra knutes til knutes midtpunkt når redskapet er vått.

III.

Denne forordning gjelder inntil videre.

Forordning. (Finans- og tolldepartementet.)

3 juli.

Avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin blir fra 1 juli 1941 å gi følgende tillegg:

Avgiftssatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 %) tillegges kr. 2,10.

Refusjonssatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67 henholdsvis for råsprit, rensset sprit og destillater og brennevin som er denaturert eller på annen måte finnes garentert mot å bli brukt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 %).

Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre: kr. 4,72 pr. liter (100 %) og de samlede refusjonssatser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 %).

Forordning om transport av ved.

5 juli.

§ 1. Transportutvalget kan treffe bestemmelser om transport av ved for å sikre vedforsyningen i utvalgets distrikt.

§ 2. Transportutvalget kan således bestemme:

1. At det skal settes ned egne vedtransportutvalg som skal organisere og ordne med transporten av ved til forbrukssteder innenfor transportutvalgets distrikt.
2. At alle kjøpere av ved innen transportutvalgets distrikt skal sende til transportutvalget for registrering gjenpart av leveringskontrakten, eller i tilfelle formelig kontrakt

5 juli. ikke er opprettet, oppgaver over kvanta, leveringssteder, leveringstider, priser m. v.

I tilfelle transporten kan foregå med egne transportmidler, må denne ordning godkjennes av transportutvalget. Det samme gjelder transport av egen ved.

3. At selgere av ved skal stille tillitsmenn til utvalgets disposisjon. Tillitsmennene skal sørge for at veden blir kjørt fram til det leveringssted som er bestemt i salgsavtalen, og anvisе bilførerne de vedpartier som skal kjøres med bil.

§ 3. Transportutvalget fører register over alle leveringssteder for ved til utvalgets distrikt, og bestemmer på hvilken måte transporten skal foregå.

§ 4. Bestemmelser truffet av transportutvalget i medhold av §§ 1 og 2 er ikke gyldige før de er godkjent av Direktoratet for industriforsyning. Direktoratet kan når som helst oppheve de bestemmelser det har godkjent.

§ 5. Direktoratet for industriforsyning kan treffe bestemmelser om samarbeid mellom de forskjellige transportutvalg (vedtransportutvalg) for å hindre krysstransporter av ved.

Direktoratet kan videre gi utfyllende og supplerende bestemmelser til gjennomføring av ordningen.

§ 6. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5, § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av forordningen.

Oslo 5 juli 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

5 juli. **Forordning.** (Finansdepartementet.)

Utmynting av særskillemynt av sink og jern.

I henhold til lov av 18 mars 1924 om tillegg til lov om pengevesenet av 17 april 1875, § 1, jfr. lov av 25 mai 1917, nr. 5, bestemmes at det — istedenfor de ved kongelige resolusjoner av henholdsvis 28 mars 1924 og 1 juli 1917, jfr. kongelig resolusjon av 19 november 1907, fastsatte særskillemynter av kobber—nikkel (50-, 25- og 10-ører) samt bronse (5-, 2- og 1-ører) — inntil videre skal kunne utmyntes særskillemynt av sink og jern av pålydende verdi, størrelse, vekt og preg som nevnt nedenfor.

Myntene preges i glatt ring og med følgende størrelse 5 juli.
og vekt:

Myntens verdi	Diameter millimeter	Vekt gram
I. Sinkmynt.		
50 øre	22	4
25 »	17	2
10 »	15	1,25
II. Jernmynt.		
5 øre	27	6,944
2 »	21	3,472
1 »	16	1,736

Preget fastsettes således:

Samtlige mynter bærer på aversen en stilisert kronet løve i trekantskjold med St. Olavskorset på sidene og som omskrift øverst «Norge».

Reversen fastsettes overensstemmende med det preg som ved kongelig resolusjon av 19 november 1907 er bestemt for skillemynt av bronse, således at reversen viser myntens verdi, henholdsvis 50 øre, 25 øre, 10 øre, 5 øre, 2 øre og 1 øre, med myntmerke og årstall, samt tre ornamenter dannet av sammenstilte skjold (treenighetsmerke).

Forordning om ekstraordinær skatt til staten av formue for budsjett-terminen 1941—1942. 9 juli.

§ 1. For budsjett-terminen 1941—42 erlegges en ekstraordinær skatt til staten av formue etter følgende regler:

- a. Personer (boer) som er skattepliktige etter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav a og c, samt personer som er skattepliktige etter samme paragrafs bokstav b, erlegger:

Av de første		kr.	125 000	intet
» » neste		»	75 000	0,4 pst.
» » —		»	100 000	0,5 »
» » —		»	100 000	0,6 »
» » —		»	200 000	0,7 »
» » —		»	200 000	0,8 »
» » —		»	200 000	0,9 »
» » —		»	250 000	1,0 »
» » —		»	250 000	1,1 »
» » —		»	500 000	1,2 »
» » —		»	1 000 000	1,3 »
» » —		»	2 000 000	1,4 »
» » —		»	2 000 000	1,5 »

9 juli.	Av de neste	kr. 3 000 000 1,75 pst
	» » —	» 5 000 000 2,0 »
	» » —	» 5 000 000 2,25 »
	» » —	» 5 000 000 2,5 »
	» » —	» 5 000 000 2,75 »
	» det overskytende beløp	3,0 »

- b. Utenlandske selskaper og innretninger, som er skattepliktige etter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav b, erlegger 0,5 pst. av formuens samlede beløp.

Skatt ilignes bare for så vidt skattebeløpet for den enkelte skattepliktige utgjør minst kr. 4. Omberegning av skatt etter avgjørelse av Ankenævnden (lov av 28 juli 1921 § 19) finner bare sted, når avgjørelsen for den enkelte skattepliktige bevirker en forandring i skatten på minst kr. 10.

§ 2. For øvrig kommer til anvendelse bestemmelsene i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover samt i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue med tilleggslover.

§ 3. For så vidt for noen skattepliktig det samlede skattebeløp som er ilagt ham til stat og kommune etter ligningen (i tilfelle klagebehandlingen) for 1941—42 ved utskrivningen av ekstraordinær formuesskatt etter foranstående bestemmelser bringes til å overstige 75 pst. av den antatte inntekt ved statsskattligningen, blir etter søknad den ekstraordinære formuesskatt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning hvori den overstiger nevnte grense. Søknad som her nevnt inngis til og avgjøres av Ankenævnden.

Oslo 9 juli 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

- 9 juli. **Midlertidig forordning om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver.**

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Til gjennomføring av arbeidsoppgaver som Sosialdepartementet finner samfunnsmessig særlig betydningsfulle og uoppsettelige, kan Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd pålegge enhver arbeidsfør person å utføre arbeid på anvist arbeidssted.

Pålegg gis for bestemt tid og under hensyn til vedkommende persons alder og arbeidsevne. Gjelder det arbeid av annen art enn det vedkommende til vanlig har, kan pålegg ikke gis for mer enn 3 måneder. 9 juli.

§ 2. Må en arbeidstaker med fast arbeid forlate dette for å etterkomme pålegg etter § 1, kan det faste arbeidsforhold i den tid pålegget gjelder, ikke sies opp uten samtykke av Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd.

I det nevnte tidsrom har arbeidstakeren ikke krav på arbeidslønn eller annen godtgjøring av sin faste arbeidsgiver.

Det pålagte arbeid skal lønnes etter den tariffavtale som på arbeidsstedet gjelder for dette arbeid. Er tariffavtale ikke opprettet, gjelder arbeidsstedets vanlige lønnsvilkår for tilsvarende arbeid. For øvrig gjelder de arbeidsvilkår som etter lov eller sedvane gjelder for tilsvarende arbeid på stedet når arbeidsforholdet bygger på avtale.

§ 3. Den som utfører arbeid i henhold til pålegg etter § 1, må ikke i den tid pålegget gjelder slutte arbeidet uten samtykke av den offentlige arbeidsformidling, med mindre arbeidsgiver og arbeidstaker er enige om å bringe arbeidsforholdet til opphør. Arbeidsgiveren kan ikke mot arbeidstakerens vilje bringe tilsettinga til opphør i den tid pålegget gjelder uten samtykke av arbeidsformidlingen.

§ 4. Den som direkte berøres av vedtak som er gjort av den lokale arbeidsformidling etter denne forordning eller etter forskrifter om gjennomføring av forordningen, kan anke vedtaket inn for distriktskontoret for arbeidsformidling. Gjelder det et spørsmål som har betydning ut over den foreliggende sak, kan avgjerd av distriktskontoret ankes inn for Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd. Distriktskontoret avgjør i samband med vedtaket om dette gjelder et spørsmål av den art som er nevnt i foregående punktum.

Ankefristen er en uke regnet fra den dag vedkommende ble kjent med vedtaket.

Erklæring om anke fritar ikke for å etterkomme et pålegg med mindre det blir bestemt av det formidlingsorgan hvis vedtak påankes.

Vedtak som et formidlingsorgan gjør etter denne forordning kan ikke prøves av domstolene.

§ 5. Offentlige og kommunale myndigheter, bedrifter, enkeltpersoner og institusjoner plikter å gi den offentlige arbeidsformidling opplysninger og annen hjelp den trenger til å gjennomføre denne forordning.

§ 6. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forordning eller pålegg gitt med hjemmel i den eller for-

- 9 juli. skrifter som blir gitt til gjennomføring av forordningen, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler hvis ikke forholdet rammes av et strengere straffebud. Det samme gjelder medvirkning til slik overtredelse. Det skal regnes som medvirkning at arbeidsgiver lar arbeidstaker fortsette i arbeid hos seg i strid med pålegg.

Oslo 9 juli 1941.

Sosialdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

- 9 juli. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Forskrifter om gjennomføring av midlertidig forordning av 9 juli 1941 om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver.

1. Behovet for arbeidskraft til arbeidsoppgaver som Sosialdepartementet finner samfunnsmessig særlig betydningsfulle og uoppsettelige, skal av arbeidsgiveren meldes til Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd for så vidt den arbeidskraft om trengs ikke allerede er skaffet til veie på annen måte.

Meldingen for arbeidsgiveren er samtidig søknad om å bli tildelt den arbeidskraft som behøves. Meldingen skal gis på et skjema om direktoratet fastsetter, og utfylles i 3 eksemplarer.

2. Pålegget kan gjelde ethvert slags arbeid.

Før pålegg blir gitt bør den person som pålegget gjelder og — om han har fast arbeid — hans arbeidsgiver få høve til å uttale seg, for så vidt dette kan skje uten å hindre rettidig dekning av behovet for arbeidskraft. Arbeidstakeren skal samtidig gjøres kjent med vilkåra for arbeidet.

3. Pålegg skal bare gis personer som duger til arbeidet. Oppstår det spørsmål om en person av helbredshensyn er forhindret fra å etterkomme et pålegg, skal erklæring fra lege innhentes.

4. Den som blir pålagt arbeid, anses for å ha sluttet arbeidsavtale med vedkommende arbeidsgiver på de vilkår som er oppgitt i pålegget så langt disse svarer til de tariffmessige og ellers vanlige lønns- og arbeidsvilkår, jfr. forordningens § 2, tredje ledd. Avtalen trer i kraft fra det tidspunkt som er fastsatt i pålegget for arbeidets begynnelse.

Den som har fått pålegg, skal tiltre arbeidet i samsvar med bestemmelsene i dette. Ved tiltredelsen skal han straks vise pålegget til arbeidsgiveren.

5. Pålegg gis på vegne av direktoratet av arbeidsformidlingen i det distrikt hvor den person som pålegget gjelder har bopel eller vanlig oppholdssted. 9 juli.

Pålegget skal være skriftlig og inneholde følgende opplysninger:

- a. Bedriftens navn, adresse og arbeidssted.
- b. Tidspunktet da arbeidet skal tiltres og opphøre.

Som tidspunkt for arbeidets begynnelse gjelder for den som må foreta reise for å etterkomme pålegget, den dag da han skal tiltre reisen fra bopel eller vanlig oppholdssted.

6. Pålegget tilstilles den person som blir pålagt arbeid. En gjenpart sendes den arbeidsgiver som han er i arbeid hos.

Før det pålagte arbeid begynner, skal arbeidsgiveren utbetale arbeidstakeren arbeidslønn eller annen godtgjøring som denne har til gode.

7. Den som må foreta reise for å etterkomme pålegg, kan kreve utgiftene ved første gangs reise fra bopel eller vanlig oppholdssted til arbeidsstedet samt ved tilbakereisen godtgjort av den bedrift han er pålagt arbeid hos.

Ved lengere reiser kan arbeidsformidlingen bestemme at den som får pålegg skal ha kostpenger og eventuelt penger til overnatting. Utgiftene skal betales av den bedrift som vedkommende er pålagt arbeid hos.

Såfremt arbeidsformidlingen legger ut reiseutgifter og kostpenger, skal bedriften godtgjøre arbeidsformidlingen de utlagte beløp. Kravet kan drives inn ved utpanting.

8. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd bemyndiges til å gi de nærmere regler som er nødvendig til gjennomføring av disse bestemmelser.

Utgeber: Byråsjef C. Lampe.